

Martinus

a Szombathelyi Egyházmegye havilapja

I. évfolyam 2. szám

2008. október

ára: 100 Ft

Hitoktatás az Egyházmegyében
A pápa útja a csodák szentélyébe
Megújuló hitélet a város szélén

Kómár József atya emlékére

Dr. Horváth Lajos

Kómár József tiszteletbeli kanonok, érdemesült esperes, nyugalmazott vasmisés plébános Egyházmegyénk nesztorára, Lenti város díszpolgára, életének 92., áldozópapi szolgálatának 65. évében, betegségének türelemmel viselése után, a betegek szentségével megerősítve, 2008. augusztus 17-én, vasárnap reggel lenti otthonában csendesen elhunyt.

Paptestvérünkért az engesztelő koncelebrációs szentmisét 2008. augusztus 22-én - számos paptestvérral együtt - Dr. Veres András megyéspüspök mutatta be a lenti Szent Mihály templomban. Holttestét - végakarátának megfelelően - a lenti temetőben helyezték nyugalomra a feltámadásig.

Kómár plébános urat hosszú élettel ajándékozta meg a Teremtő. Hűségesen, lelkiismeretesen és fáradthatatlanul szolgált minden állomáshelyén, ahova főpásztor bizalmából dispoziókat kapott. Amíg egészségi állapota megengedte, nyugdíjasként is készségesen segített a lelkipásztori munkában. Így ő is elmondhatta Szent Pál szavait: „A jó harcot megharcoltam, a pályát végigfutottam, a hitet megtartottam. Most készen vár az igaz élet koronája, amelyet azon a napon megad nekem az Úr, az igazságos Bíró.” (2Tim 4,7-8)

Kómár József atya élete folyamán a következő helyeken hirdette Isten Örömhírét és szolgálta a Szombathelyi Egyházmegye híveit:

- 1943-47: káplán, Nádasd
- 1944-45: tábori lelkész
- 1947-48: káplán, Páka
- 1948-51: hitoktató, Lenti
- 1951-53: káplán, Lenti
- 1953-57: plébánoshelyettes, Muraszemenye
- 1957-77: plébános, Szécsisziget
- 1968-90: a Lenti Esperesi Kerület esperese
- 1977-90: plébános, Lenti
- 1977-: tiszteletbeli kanonok
- 1990-: nyugállományban, kisegítő lelkész, Lenti

Kérem a kedves híveket, hogy imádkozzunk együtt Egyházmegyénk elhunyt lelkipásztorának lelki üdvéért. Nyugodjék Békében!

Szent Márton ünnepség 2008

Egyházmegyénk védőszentjének ünnepén a Székesegyházba várjuk a közösen ünnepelni vágyókat.

November 7. (péntek), 17 óra: esti dicséret, majd lampionos menet a Szent Márton templomhoz

November 8. (szombat), 10 óra: ünnepi szentmise. Bemutatja: S.Em. Dr. Erdő Péter bíboros, prímás, esztergom-budapesti érsek

Tartalomjegyzék

3. oldal

Szerkesztőségi hírek

4. oldal

A pápa útja a csodák szentélyébe

5-6. oldal

Meghívó - Egy képzeletbeli hittanos-szülőértekezlet

6-7. oldal

Szívvel-lélekkel tanítani - ez a hitoktatás egyik titka

8-11. oldal

Rövid hírek, tudósítások

12. oldal

Megújuló hitélet a város szélén

13. oldal

Csúcs és Forrás

Mi menthet meg a kárhozattól?

14. oldal

A bizonyágtevő harangok

15. oldal

Zenei ajánló - Iváncsits Tamás: Damaszkusz

Fókuszban - október havi programok, események

3 nap a tettek mezején!

Martinus
a Szombathelyi Egyházmegye havilapja

Laptulajdonos:
Szombathelyi Egyházmegye

Szerkesztőbizottság:
Déri Péter, Horváth István Sándor,
Kürnyek Róbert, Paksa Balázs,
Pezenhofer Brigitta, Teklits Tamás

Szerkesztőség:
9700 Szombathely, Berzsényi Dániel tér 3.
E-mail: sajt@martinus.hu

Nyomda:
Kapitális Nyomdaipari Kft. - Debrecen

ISSN 2060-145X

Az újságban található cikkek a forrás megjelölésével szabadon felhasználhatók. A kiadvány újrahasznosított papírra készült.

E második szám elé...

Kürnyek Róbert - főszerkesztő

Hosszú hónapok tervezgetése után most már kézzelfoghatóvá vált a *Martinus*, melynek immár a második számával jelentkezünk.

Köszönjük a sok véleményt az első számmal kapcsolatban. A plébános atyák visszajelzése alapján örömmel hallottuk, hogy a *Martinus* szinte összes példánya már a megjelenést követő hétvégén teljesen elfogyott. Ez mindenképpen annak a jele, hogy az Egyházmegye hívei nemcsak érdeklődnek az Egyházmegyében történő események iránt, hanem fontosnak tartják azt is, hogy az újság megvásárlásával hozzájáruljanak a *Martinus* fenntartásához is. Talán éppen ennek köszönhető, hogy jó néhány plébánia megemelte a megrendelt példányszámot, így ez a második szám már 500-zal több példányban jelenhet meg, mint az első. Köszönjük a bizalmat, továbbra is számítunk olvasóink hűségére.

A második szám elején bizonyára nem késő még, hogy megismerjék azokat, akik újságunkat készítik. Egy kicsi, de lelkes csapat állt össze júniusban, hogy kidolgozza az újság felépítését és a szerkesztési szabályokat, meghatározza kinézetét és a konkrét számok szerkesztési munkáit elvégezze. A szerkesztőség tagjai: *Pezenbófer Brigitta*, a Nagy Lajos Gimnázium tanára, *Paksa Balázs* egyetemi hallgató, *Teklits Tamás*, az Egyházmegye sajtóreferense, és három lelkipásztor: *Déri Péter* püspöki titkár, *Horváth István Sándor* zalalövői plébános, és jómagam, *Kürnyek Róbert* szombathely-szentkirályi plébános.

Munkánk természetesen nem lehetne teljes a plébániai tudósítók nélkül. Ők látnak el bennünket rendszeresen hírekkel, melyek teljes terjedelmükben honlapunkon, szerkesztett formában pedig az újságban kapnak helyet. Hálásak vagyunk az ő lelkes munkájukért is.

A *Martinus* minden számában igyekszünk egy olyan központi témát találni, mely meghatározó az adott hónapban. Az októberi szám esetében ez a téma a hitoktatás. Ez több, mint 20000 fiatalt érint szerte az Egyházmegyében, de ha közvetlen családtagjaikat és a világi, valamint a lelkipásztor hitoktatókat is beleszámoljuk, még több hívőhöz jut el Krisztus evangéliumának üzenete. Ebben a számban igyekszünk kis betekintést adni az Egyházmegyében folyó hitoktatási munkába, megismertetni azokat, akik e fontos munkát végzik, de statisztikai adatokkal is megmutatjuk a Szombathelyi Egyházmegyében a hitoktatás helyzetét.

A szerkesztőbizottság nevében továbbra is kérem újságunkhoz minden olvasó támogatását. Ez a havilap Önökről és Önöknek készül. Olvassák továbbra is hűségesen, segítsenek lapunkat eljuttatni azokhoz, akiknek nincs lehetőségük azt beszerezni. Mi pedig erőnkéből és tudásunkból telhetően igyekszünk munkánkkal Egyházunkat és Olvasóinkat szolgálni.

Egyházközségi tudósító munkatársak találkozója

Szombathelyi Egyházmegye Sajtószolgálat

2008. szeptember 20-án a Püspöki Palota konferencia-termében rendeztük meg első alkalommal egyházközségi tudósító munkatársaink találkozóját. Délelőtt 10 órakor Dr. Veres András megyéspüspök nyitotta meg a rendezvényt, amelyre 17 plébánia lelkes munkatársa fogadta el a meghívásunkat. Püspök atya köszöntő szavai és előadása után, amely a különböző médiák egyházmegyei szinten történő felhasználásáról szólt, Kürnyek Róbert atya, mint havilapunk főszerkesztője és Teklits Tamás szerkesztő beszélt az eddigi eredményekről és a jövőbeni tervekről is. Az előadásokat kötetlen beszélgetés és ebéd követte. A vidám hangulatú találkozó délután a Püspöki Palota megtekintésével zárult. A találkozón részt vett Szerdahelyi Csongor és Rochlitz Bernadett a MKPK Sajtóirodájának munkatársai, akik rövid előadást tartottak.

A pápa útja a csodák szentélyébe

Horváth István Sándor

Szentatyánk 2008. szeptember 12-től 15-ig apostoli látogatást tett Franciaországban. Útjának első napján XVI. Benedek pápa francia állami vezetőekkel, a zsidó közösség képviselőivel és a kulturális élet jeles személyiségeivel találkozott, majd közös esti imádságon vett részt papokkal, szerzetesekkel és seminaristákkal a Notre Dame-székesegyházban. Ezt követően a párizsi katedrális előtti téren összegyűlt fiatalokkal találkozott, akikhez beszédet intézett.

Másnap látogatásának másik fő helyszínére, a dél-franciaországi Lourdes-ba utazott. A hely idén ünnepli 150. évfordulóját annak, hogy Soubirous Bernadettnek megjelent a Szűzanya. Az 1858-ban történt jelenések óta a város a világ egyik legnagyobb Mária-kegyhelyévé nőtte ki magát, amelyet évente több millió zarándok keres fel, köztük számos beteg. Lourdes a csodák helye, ahol számos, az egyházi hatóságok által hivatalosan is elismert csodás gyógyulás történt már.

Vasárnap a Szentatya 200 ezer, a világ minden részéről érkező zarándok jelenlétében misézett. Szentbeszédében a Szent Kereszt felmagasztalásának ünnepére utalva a következőt mondta: „Isten úgy szerette a világot, hogy egyetlen Fiát adta érte, aki elfogadta a halált, és kereszthalálával megváltotta az emberiséget. Amikor Krisztus dicsőséges keresztre nézünk, és a Megfeszítettet imádkozunk, akkor értjük meg, hogy van olyan szeretet, amely erősebb a halálnál. Szűz Mária is megértette ezt, és ma is arra kér mindenkit, forduljon Krisztus keresztre felé. Mária és Bernadett első találkozása is a keresztre történt. Több volt ez, mint egyszerű jel: a Szűzanya a keresztre a hit titkába vezette be Bernadettet. Ez a titok az, hogy Isten szeretete legyőzi a halált. A mennyei Atya arra hív minden jóakarátú embert, aki lélekben vagy testben szenved, hogy fordítsa tekintetét a keresztre, mert ott megtalálja az élet és a gyógyulás forrását. Ha a keresztre emeljük tekintetünket, megtaláljuk az élő forrást, amely erőt ad ahhoz is, hogy életünket, közösségeinket megújítsuk, erőt ad az Egyháznak ahhoz is, hogy bátrabban hirdesse Krisztus örömhírét.”

„Lourdes az Istennel való találkozásunknak, és embertársaink - különösen is a szegény és beteg emberek - szolgálatának a helye” - folytatta a pápa. „Mária édesanyánkként jelenik meg előttünk, pillantásának fényében felragyog Isten irgalmas szeretete. Engedjük, hogy ez a pillantás megérintsen bennünket!” Mivel az imádság ennek a találkozásnak a legmegfelelőbb eszköze, ezért XVI. Benedek pápa különösen is a hívők figyelmébe ajánlotta a rózsafüzér rendszeres imádkozását, hiszen a szentolvasó „az Evangélium legmélyebb üzenetét” hordozza.

A vasárnapi Úrangyala imádság keretében elmondott beszédében a pápa hangsúlyozta, hogy „ezen imádság elimádkozásával napi teendőink közben néhány percig Isten Fia megtestesülésének titkáról elmélkedhetünk. Délben, amikor a napi munka első órái után már kezdünk kifáradni, a Mária igenjéről való elmélkedés után újra felfrissült lélekkel tudunk szolgálni”.

„Bűntelensége nem távolítja el tőlünk Máriát, hanem épp ellenkezőleg: közelebb hozza. Ezt tapasztaljuk Lourdes-ban és a többi kegyhelyen, ahová tódulnak az emberek, és hogy szeplőtelen szíve előtt egyszerűen és őszintén feltárják mindazt, amit még szeretteiknek sem mernek elmondani: gyarlóságaikat, bizonytalanságaikat, legtitkosabb reményeiket, vágyaikat. Anyai szeretete előtt az ember olyannak látja magát, amilyen, és megszületik benne a vágy, hogy megtérjen, és Isten dicsőségére éljen” folytatta Benedek pápa.

„Mária arra tanít, hogy igazságban és egyszerűségben közeledjünk Istenhez; arra, hogy keresztény hitünk nem teher, hanem szárny, amely a magasba emel, ahol Isten ölelésében lelünk menedéket. Szeplőtelen lénye kegyelem számunkra, mert annak beteljesedését szemlélhetjük benne, amire valamennyien meghívást kaptunk.”

A Szentatya, látogatásának utolsó napján, hétfőn a lourdesi Rózsafüzér-bazilikában szentmisét mutatott be a betegekért, amelynek keretében számos jelenlévőnek kiszolgáltatta a betegek szentségét.

Meghívó - Egy képzeletbeli hittanos-szülőértekezlet

Salamon Viktória

„Korunkban számtalan ember van, aki elvesztette egyik vagy másik világvallásba vetett hitét. Nem találnak hozzájuk utat többé. Amíg az élet súrlódásmentesen halad, a veszteség szinte észrevétlen. De ha valakire ráköszönt a szenvedés, gyakran egy csapásra megváltoznak a viszonyok. Az illető ilyenkor kiutakat keres, és elkezd gondolkodni az élet értelméről, meg azokról a megdöbbentő tapasztalatokról, amelyeket az magával hoz.” C.G. Jung

- Szeretettel köszöntöm a kedves Szülőket a szokásos év eleji szülőértekezletünkön...

Szülő: Elnézést kérek, de nekem .35-kor el kell mennem.

- Kérem, semmi baj.

Szülő: Bocsanat, én ügyeletben vagyok, és ha telefonálnak, akkor vissza kell mennem a munkahelyemre.

- Megértem. Természetesen.

- Tudom, hogy mindnyájan sokféle feladattal és talán gonddal is meg vannak terhelve, ezért is örülök, hogy mégis egy rövid időt együtt tölthetünk, és a gyermekek vallásos neveléséről, valamint a hittanórákról beszélhetünk.

- Valószínűleg legtöbbjüknek van emléke, tapasztalata a hittanórákról.

Szülő: Mi, a testvéreimmel minden vasárnap ministráltunk. Ezért örülnék, ha az én gyerekeim is ministrálnának, de hiába mondom nekik.

Szülő: Én nem vagyok vallásos, de a gyerekemnek szeretném az életnek ezt az oldalát is megmutatni.

- Ez nagyon értékes gondolat.

- Tulajdonképpen mit is jelent a hitoktatás? A szó maga nem fejezi ki a tevékenység teljes tartalmát, hiszen nem csak ismeretközlésről van szó. Egy görög eredetű kifejezés: a katekézis, tartalmazza egyrészt a tanítást, de azt is, hogy aki tanít, maga is a hit igazságaihoz alakítja saját életét, amit mond az igaz, és erről életével tanúskodik. De a „hitoktatásban” benne van az is, hogy nem információkkal akarunk szolgálni a „vallás területéről”, hanem a katekéta, a hitoktató egy sajátos életformába, a katolikus keresztény ember életsílusába akarja bevezetni tanítványait.

A katekézis célja, hogy a felnőtteket, fiatalokat és a gyermekeket elvezesse a Krisztussal való életközösségre. Azt is mondhatjuk, hogy a katekézis az Egyház oktató-nevelő tevékenysége, melynek célja az elkötelezett keresztény életbe való bevezetés.

Szülő: Szerintem, ez a dolog nagyon sok időt vesz igénybe. Manapság a gyerekeknek rengeteg tanulnivalója van. Úgy gondolom, a hittanórán túl nagy követelményeket állítanak a gyerekek elé. Ezért aztán sokan ki is maradnak...

- Őszintén szólva, én nem gondolom, hogy a hittanórai követelmények magasak, azt gondolom, hogy a krisztusi élet követelményei magasak a gyermek számára akkor, ha nem kap elég biztatást és példát azzal kapcsolatban, hogy így lehet élni és igazából csak így érdemes élni. A kedves Szülők a gyermekeik megkeresztelésekor ígéretet tettek arra, hogy a hitben fogják nevelni őket. Az, hogy hittanórára járatják, ez az egyik része az ígéret teljesítésének. De talán hallották már azt a megállapítást, hogy a gyermekek első hitoktatói maguk a szülők. Nagyon fontos, a jó példa. Igazából elengedhetetlen lenne, hogy az egész család együtt részt vegyen a vasárnapi szentmisén. Vagy, ha a vallás gyakorlását valamilyen oknál fogva nem tartják fontosnak önmagukra nézve, de a gyermekük részére valami miatt igen, akkor ezt neki meg kell magyarázni. A gyermek, még ha kicsi is, sok mindent megért. Tisztában kell lenni azonban minden szülőnek azzal, hogy ez a kettősség végül mégis visszaüt.

A keresztségi ígérethez tartozik az is, hogy tartjuk a kapcsolatot a keresztény közösséggel, a plébániai közösséggel, amelyhez tartozunk. Ez nagy segítség a gyermek keresztény nevelésében. Ha a gyermek biztonságos, elég jó családi légkörben él, nem veszti el a bizalmát szüleiben, társaiban, nevelőiben és főképpen Istenben.

Szülő: De most akkor, hogyan lehet megmagyarázni, hogy hogyan lett az ember? Az iskolában erre logikus magyarázatokat tanulnak. Istenről szó sincs ezekben.

- A hittanóra azért is fontos, hogy a tudományokkal párhuzamosan, a hitük megismerésében is előrehaladjanak

a gyermekek. Felső tagozatban és főleg középiskolás korban a sok kérdés és probléma egymás hegyén, hátán to-lakszik elő, és úgy tűnik a hit elvesztése felé vezet. Ennek nem kell így lennie. Hittanórákon, csoport-foglalkozásokon van mód „az élet nagy kérdéseire” választ keresni. A gyermek hite így minden kérdéssel, válasszal inkább erősödik, mert rájön, nem kell attól félnie, hogy hátha „még sincs Isten.”

Szülő: Azt hiszem, igaza volt annak, aki azt mondta, ez sok időbe telik.

- Úgy gondolom, megéri. A hittanóra, az otthoni keresztény szemlélet, keresztény világnézetű embert nevel. Ő tudja, hogy a világ nem magától lett, s hogy az életnek értelme van, tudja, hogy soha nincs egyedül a nehézségek, de az örömök idején sem. Tudja, hogy bár a világban a gazdasági hatalom, a pénz, a siker látványosan uralkodik, de a lelki-szellemi javak, a szép emberi kapcsolatok jelentik az igazi gazdagságot. Talán azt a mondást is hallották már, hogy a gyermekek inkább koruk gyermekei, mint a szüleiké. Rengeteg behatás éri őket. Olyanok is, amelyeket a szülők nem akarnak. Mit lehet tenni? Imádkozni. De mindenesetre elég időt fordítani a gyermekükre és a mindennapi életben - keresztény életben - jó példát mutatni előttük. És természetesen, feltétlenül hittanórára és hittanfoglalkozásra küldeni őket!

Szívvél-lélekkel tanítani - ez a hitoktatás egyik titka

Pezenhófer Brigitta

Egy szeptemberi délutánon utam egy vasi településre, Jákra vezetett. Itt él és dolgozik Németh Erika, szociális testvér, aki 2006. októberétől egy új feladatot lát el a Szombathelyi Egyházmegyében. Ő az, aki a hittanórákat látogatja, ellenőrzi a hitoktatók munkáját.

Mit kell tudnunk Rólád?

1961-ben születtem, mindig Jákon éltem, a tanulás miatt töltöttem el időt a fővárosban is. Vallását gyakorló családban nőttem fel. A Kanizsai Dorottya Gimnáziumban érettségiztem, majd vegyész-technikusként végeztem Budapesten. Ezután a szombathelyi tejüzemben dolgoztam laboránsként. 1989 táján ismerkedtem meg a szociális testvérekkel, és 1998-ban én is jelentkeztem a Szociális Testvérek Társaságába, amelynek ma már örökfogadalmas tagja vagyok, mint külső testvér. A társaság magyar alapítás, 1923-ban Slachta Margit alapította, bencés alapokon nyugszik, és a középpontban a Szentlélek tisztelete áll.

Hogy köszöntött be életedbe a hitoktatás?

1988-ban indult egy egyházmegyei teológiai tanfolyam. Plébánosunk, Dr. Rátkai László biztatására jelentkeztem, és elvégeztem a kurzust, ami nagyon sok kérdésemre választ adott. Ezért ma is nagyon hálás vagyok plébánosunknak, és az összes ott tanító atyának. Miközben a tejüzemben dolgoztam, kapcsolatba kerültem a cursilló mozgalommal, amelybe aktívan bekapcsolódtam, és nagyon sok kegyelmet kaptam ezen keresztül is. 1993-ban egy augusztusi, kéthetes zárandólat alkalmával Csíksomlyóra is eljutottam, ahol azt kértem Istentől, találjak rá arra az útra, amit nekem az életben elgondolt. Nagyon hamar jött a válasz: szeptembertől plébániánkon segítettem a hitoktatásban, a jáki, majd a balogunyomi iskolákban.

Hogyan kell elképzelniünk a jelenlegi munkádat?

Amikor Dr. Veres András megyéspüspök felkért a hittanórák ellenőrzésére az egyházmegyében, több kétely és kérdés fogalmazódott meg bennem. Előjárónkkal és lelki-vezetőmmel való megbeszélés után mondtam csak igent a feladatra. 8-10 órában tanítok a jáki iskolában, most csak felsősöket. Hetenként 2-3 napon látogatok órákat. Felkeresem az iskola vezetőjét, valamint az illetékes plébánost. Az óra tapasztalatait, amennyiben idejük engedi, átbeszéljük a hitoktatóval és a plébánossal. Az óralátogatást bejelentés nélkül végzem, váratlanul megyek egy-egy órára, ami okoz némi nehézséget a munkám elfogadásában a hitoktatók, és a lelkipásztorok részéről is. Talán a látogatások tapasztalata és a konzultáció lehetősége ezt idővel majd feloldja. Többen kifejezték örömeiket, és biztattak, hogy mennyire szükséges és fontos feladat ez a hitoktatás ügyéért. Aki odaadással, becsülettel végzi a munkáját, annak jó, hogy ezt valaki látja, értékeli, még akkor is, ha nekünk elsősorban Isten előtt kell számot adnunk. A látogatások alkalmával a nehézségek, de az örömök megosztására is lehetőség nyílik.

A pusztacsatári kegytemplom búcsúünnepé

Molnár János

„Máriát dicsérni hívek jöjjetek...”, csendült fel ez a közismert ének több, mint kétezer hívő ajkáról 2008. augusztus 17-én, vasárnap, amikor a mennybe felvett

Szűzanya köszöntésére összegyűltünk Pusztacsatári kegyhelyén. A Szombathelyi Egyházmegye eme legősibb kegyhelyén már a XIII. században település volt. Az azóta elnéptelenedett faluból mára csak ez a kis kápolna maradt. Gondozott, szépen rendbe tett környék várta a már szombaton este megérkezett zarándokokat, akik 19 órakor szentmisén vettek részt, melyet Hencz Ernő atya és Kovács Miklós plébános mutatott be. A zarándokok a zalalövői plébániáról érkeztek, de voltak hívek a környező falvakból is. A szentmise és litánia után körmenetben átvittük az Oltáriszentséget a zarándokházba, ahol rózsafüzérrel, egyéb imákkal és énekekkel egész éjszakás virrasztás tartottunk. Vasárnap 12 órakor kezdődött a szentmise, melyet a megyéspüspök mutatott be a környékbeli papokkal. Püspök atya szentbeszédében többek között az ima fontosságáról beszélt. Korunk nagy problémájára mutatott rá, mikor arról beszélt, hogy az emberek elmulasztják az imát, az Istennel való személyes kapcsolatot. Nem fordítunk kellő időt az Istennel való beszélgetésre, pedig „a lélek számára az ima olyan fontos, mint testünknek a lélegzetvétel”. Az emberek közötti szeretetkapcsolat szükségességét emelte még ki beszédében: aki nem szereti embertársait, az nem szeretheti helyesen Istent sem; de fordítva is igaz, hogy csak helyes Isten-szeretetből fakad igaz felebaráti szeretet is. A szentmise előtt és alatt folyamatos gyóntatás volt, melynek köszönhetően a hívek szép számban járultak szentáldozáshoz. A jelenlévők a mise végén az Oltáriszentséget követve, körmenetben vonultak a zarándokházhoz, ahol litániára és szentségi áldásra került sor. A templomhoz visszaérkezve a himnuszok eléneklésével és egy imával zárult a búcsú.

A dél-zalai hívek Marija Bistrica-i zarándoklata

Kondákor Gyula, Páli Zoltán, Kovács József

2008. augusztus 22-én a Boldogságos Szűz Mária Királynő emléknapiján Kondákor Gyula csesztregi és Páli Zoltán tornyiszentmiklósi plébánosok szervezésében a dél-zalai hívek népes csapata indult el egy ősi Mária-kegyhelyre. A zarándoklat célpontja a horvátországi Marija Bistrica volt. Igazi karavánként haladtunk, hisz két nagybuszból, kisbuszból és személyautókból álló konvoj jelezte, hogy milyen nagy elszántsággal akar 120 ember lelkileg megerősödni ezen a napon. Első állomásunk Zágráb volt, ahol Szent László által alapított püspökség székesegyházát tekinthettük meg. Ezen a napon magyar énektől volt hangos a bazilika, megemlékezve eleink nagy tettéről. Megtekintettük Stepinac bíboros életét bemutató múzeumot, majd rövid sétát tettünk a belvárosban. A főváros után folytattuk utunkat a kegyhely felé, ahol egyházközségeink zászlói alatt ünnepélyesen bevonultunk a Szűz Mária csodatevő fekete szobrához. Énekekkel és imádsággal köszöntöttük a Szűzanyát. Megismerkedtünk a kegyhely történetével is. Hálaadó szentmisénkben mi is kértük a Szűzanya közbenjárását plébániáink hívei és magunk számára, de ezt a szentmisét felajánlottuk a Lentiben aznap eltemetett Kómár József kanonok úr lelki üdvéért is. A Jóisten kegyes volt hozzánk, mert a délután 5 órakor kezdődő keresztutat is kellemes melegben tehetjük meg. A bazilika oldalában található dombon vezetett fel a keresztutunk, melyet Gyula atya és Zoltán atya mellett Kovács József, egyházmegyénk kispapja vezetett. Egy-egy szoborcsoport alkotott egy stációt, melyek egy részét Olaszországból hozatták,

másik részét helyben készítették. A nap végén lelkiekben megerősödve indultunk haza, hogy az itt szerzett pluszt tovább tudjuk adni az otthoniaknak.

A boldoggá avatási ügy iratai útnak indultak

Kürmyek Róbert

2008. augusztus 25-én Budapesten, Mons. Juliusz Janusz apostoli nuncius átvette a Brenner János bol-

doggá avatási eljárásában az egyházmegyében lefolytatott per során elkészített dokumentációt. A mintegy 10.000 oldal a Szenttéavatási ügyek Kongregációjába kerül, ahol megvizsgálják a dokumentumokat, melyek között megtalálhatók János atya szentbeszédei és írásai, a még élő szemtanúk vallomásai, illetve történelmi és teológiai szakvélemények.

Az Egyházmegye hivatásgondozó lelkigyakorlata

Bodorkós Imre

2008. augusztus 25-28. között az Egyházmegyei Kollégiumban került megrendezésre a hivatásgondozó lelkigyakorlat, a papi hivatás gondolatával foglalkozó fiúk számára. Az előkészület és a kivitelezés feladatait

a Hivatásgondozó Bizottság titkára, Németh Norbert atya fogta össze és koordinálta. A programban helyet kapott természetesen a vidám együttlét öröme, lehetőség nyílt arra, hogy a hasonló gondolkodású fiúk között személyes ismeretségek is kialakuljanak.

Papok és szüleik zarándoklata

Bodorkós Imre

2008. augusztus 30-án, a megyésfőpásztor szentmisét mutatott be a Jó Pásztor kápolnánál, az egyházmegye papjai és szüleik részvételével. Püspök atya a szentmise elején kérte a jelenlévő szülőket, hogy imájukkal, példamutatásukkal továbbra is segítsék pap fiaik munkáját. A szentmise után a szentgotthárdi lelkipásztorok gondoskodtak arról, hogy a plébánia vendégszeretete is örömet okozzon az ünneplőknek. A

közös ebéd után a megyéspüspök a papi édesanyákat egy-egy szál virággal köszöntötte. A program a rábáthelyi templomban ért véget a lorettói litánia elneklésével.

Falunap Kenézben

Samu Kornél

Az Ikervári Plébánia legkisebb filiája Kenéz 2008. szeptember 6-án tartotta falunapját. A rendezvény sorozat szentmisével kezdődött, amelynek főcelebránsa Haller László ikervári plébános volt. Vele koncertelt Tóth Ferenc c. esperes, aki Kenéz község

szülötte, valamint Orsos Zoltán plébános, aki egykor ikervári káplánként egy évig Kenéz községben is szolgált. Ő mondta a szentbeszédet is.

Plébániaház megáldása Szombathely-Szöllősben

Lendli Erzsébet

Egy több évtizedes álom utolsó állomása vált valóra 2008. szeptember 6-án. Ezen a napon koncelebrációs szentmise keretében áldotta meg a megyéspüspök az új plébániaházat Szombathely-Szöllős városrészben. 1943. augusztusában szentelte fel Grósz József, szombathelyi püspök a városrész első templomát, amelyet 1944. október 21-én egy amerikai repülőgép bombája teljesen romba döntött. 1997-ben Dr. Horváth Lajos került a Jézus Szíve Plébánia élére. Első szentmiséje alkalmával meghirdette az új templom építését. A nagy ívű munka 2000. június 12-én kezdődött, amikor Dr. Konkoly István megyéspüspök elhelyezte az alapkövet. 2005. január 29-én

megtörtént az első munkafázis lezárása a templom felszentelésével. Második lépésként elkészült a torony, a három haranggal, az órával, valamint a harangjátékokkal. S most, a harmadik ütemben, a 2007. tavasza óta tartó építkezés eredményeként, megáldásra kerülhetett az új plébánia-épület is. A szentmise elején Oláh Attila, az egyházközség világi elnökének köszöntője hangzott el, a szentmise végén pedig Dr. Horváth Lajos plébános idézte fel az elmúlt évtizedek nehézségeit, és köszönte meg a sok-sok segítséget és támogatást. A meghívott vendégek valamint az egyházközség hívei előtt mondott koncelebrációs szentmisén megjelent Dr. Konkoly István, nyugalmazott püspök, akinek egyházmegyei kormányzása alatt és segítségével indult meg az építkezés, valamint a város papsága is. A főpásztor a szentmise után megáldotta az új plébániaházat. A múlt szombaton és minden elsőpénteken azokért szólt és szól a hálaima, akik bármilyen formában hozzájárultak az egyházközség hatvanéves álmának a megvalósításához.

Szentmise és körmenet a Szűzanya tiszteletére

Rába Balint

2008. szeptember 13-án a jánosházi templomban ünnepi szentmisét mutatott be Pavlics István atya és Bo-

dorkós Imre atya. A szentmisét követően körmenet indult a templomból a Mária-kertbe. Jánosházán az 1800-as években állították fel a Mária szobrot a falu központjában, és hosszú időn keresztül fogadalmi körmenetben imádkoztak itt a hívek. A körmenetet a kommunista hatóságok tiltották be, 1989-ben plébános újravezette azt. A Mária szobornál beszédet mondott Bodorkós Imre atya. Ezután a lorettói litániát imádkozták a hívek, majd az egész plébániát Pavlics István plébános ajánlotta Mária oltalmába.

Fatimai szentmise Kőszegen

Szakai Szilárd

„Hol már ember nem segíthet, a te erőd ott nem törik meg...” ezzel a gondolattal buzdította a kőszegi híveket - a Jézus Szíve templomban - Császár István atya

az egyházmegyei kollégium prefektusa a fatimai engesztelő szentmisében 2008. szeptember 13-án.

A Kis-Máriacelli főbúcsú

Nagy László

2008. szeptember 13-14-én tartotta a celldömölki egyházközség a Kis-Máriacelli főbúcsúját. Szombaton a diákok búcsúi szentmiséjével vette kezdetét a 2 napos ünnep, melyet körmenet követett. Fél hétkor Jáki Sándor Teodóz bencés atya tartott szentmisét és

szentbeszédet. Ezt követően tartottuk meg esti körmenetünket. Az ifjúsági szentóra után a herényiek, majd a perenyéiek szentórája következett. Éjfélkor szentmise volt. 1 és 4 óra között a Rózsafüzért imádkozták a hívek. Hajnali 4 órakor keresztút következett. 6 órától óránként szentmisét mutattak be. 10 órakor kezdődött a búcsúi nagymise, amit Dr. Márfi Gyula veszprémi érsek mutatott be és ő mondta a szentbeszédet is.

Szűz Mária neve napi búcsú

Déri Péter

2008. szeptember 14-én ünnepelte Vasvár hívó közössége a Szent Kereszt felmagasztalása templom búcsú napját, ami egybeesett a Szűz Mária neve napi

zarándoklattal. A délelőtt 10 órai ünnepi szentmisét Dr. Veres András megyéspüspök mutatta be.

Hitoktatók Veni Sancte-ja

Németh Erika

2008. szeptember 12-én Szűz Mária, a Szentlélek jegyesének ünnepén jöttünk össze a szombathelyi Jézus Szíve templomban egyházmegyénk egész területéről, hogy a hitoktatási év kezdetén kérjük a Szentlélek kiáradását, vezetését, és köszöntsük Máriát. Gaál Sándor atya, a Hitoktatási Bizottság titkárának köszöntő szavai után Kondákor Gyula csesztregi plébános előadását, buzdítását hallgathattuk meg. Beszédében a Biblia és Szent Pál évének jegyében szólt hozzánk, és személyes tapasztalatait is megosztotta velünk. Arra biztatta a jelenlévő hitoktatókat, krisztusi módon legyünk jelen a ránk bízottak között, hogy örömteli hitünket látva ők is erősödjének az Istennel való kapcsolatukban. Személyes élményeivel átszótt szavaiból sugárzott a derű, a hit öröme, ami

követendő példa mindannyiunk számára. Együtt-létünket püspöki szentmisével folytattuk. A szentmisén felolvasott szentírási részek mélyen érintették a hitoktatás munkáját, a katekéták személyét, ezért főpásztorunk ezen részek mélyebb átélését házi feladatként adta a jelenlévőknek. Beszédében az evangelizációra bízott, hiszen az emberek Istenre szomjasak, még akkor is, ha ezt nem tudják megfogalmazni. A szentmise után az egyházközség és Dr. Horváth Lajos plébános vendégszeretetét élveztük, és agapén vettünk részt az altemplom közösségi termeiben. Így indulunk az új tanév, új kihívásainak. Jöjj Szentlélek Úristen, nálad nélkül semmi az ember!

Az egyházmegyei hírek, tudósítások, a legtöbb esetben, csak rövidített formában jelennek meg havilapunkban. Az érdeklődők, teljes cikkeket, bővebb információkat és további képeket a Szombathelyi Egyházmegye Internetes oldalán (www.szombathely.egyhazmegye.hu) találhatnak.

Megújuló hitélet a város szélén

Bódizs Mária

A kertváros és a lakótelep szokatlan párosa által körülölelt területen élő hívek a szombathelyi Oladi Plébánia mindkét templomában otthon érezhetik magukat, holott a régi és az új között több mint kétszáz esztendő a korkülönbség.

A mikor a patinás Szentháromság templom az egyházközség számára már szűknek bizonyult, Molnár János plébános kezdeményezésére, s a várostól ajándékba kapott területen, 1999 őszén megindult a lakótelepi templom kivitelezése. A mintaértékű összefogásnak, illetőleg a 140 millió forintos állami hozzájárulásnak köszönhetően, három esztendő múltán, a „Fatimai Szűzanya Szeplőtelen Szíve tiszteletére és Batthyány-Strattmann László emlékére” ajánlott templom felszentelésekor, az ünneplő sokaságot Orbán Viktor miniszterelnök is üdvözölhette.

Az oladiak azonban az elmúlt századok emlékeit, tradícióit őrző templomokra ugyanolyan szeretettel tekintenek. Az egyházmegye első püspökét, Szily Jánost 1777 nyarán, Olad határában üdvözölte a vármegeye alispánja és a nemesek lovasserege. Ekkor még az 1660-ban emelt Szent Bertalan kistemplom harangja zúgta az örömhírt, ám 1796-ban e helyütt már, a Skerlecz földesúri család adományaként felépült, mai Szentháromság templom állott. Az elődök vallásos érzületét a település határaiban egykoron nyolc kereszt jelképezte.

A szombathelyi filia 1801-ben önállósult, s plébániaházzal gyarapodott. Újjáalakulása pedig Mezgár József esperesnek köszönhető, aki az 1920-as évektől megalapította a Katolikus Ifjak Szövetségét, a Leánykört, az Oltáregyletet, a Szívgyárdát is, majd iskolát létesített és a Szentsír kápolnával bővítette a templomot.

A 21. század oladi hitéletének szintén a plébánia

épületében, két esztendeje kialakított Közösségi Ház vált a központjává. Gaál Sándor plébános ugyanis a hajdankori mozgalmak értékeinek, illetve az őskeresztény agapé hagyományainak felélesztésére törekszik. Így péntekenként az ifjúsági csapat veszi birtokba a tereket. Alkalmanként a rózsafüzér társaság, a cursillisták, a kórus, vagy a családok csoport összejövetelei, máskor pedig az ünnepi eseményeket követő gulyás partik népesítik be a házat és udvarát. A vasárnapi szentmisék után viszont közös beszélgetésre invitálja a családokat Sándor atya. A közösségkövetést szolgálják a hittanosok kirándulásai és táborozásai, a hívek zarándokútjai, valamint a vetítéses előadások, illetve a filmklub foglalkozások. E programok éppoly elevenen beépülnek az Oladi Plébánia éves esemény naptárába, mint az egyházközségi bálók, a gencsapáti és vasvári gyalogos zarándoklatok, a kórustalálkozók, az adventi koszorúkötések, s a karácsonyváro hangversenyek. Minden hónap 13-án a Szűzanyát köszöntő körmenet gyertyái világítják meg a tiszteletére szentelt templomot. A Fatimai Szűz Anya Rózsafüzér Társulat, buzgó imádsággal veszi körül az életnagyságú Mária szobrot. Bár nevében a Szentháromság templomhoz kötődik a Vegyeskar, immár tíz esztendei szeretet-szolgálat során a Batthyány templomban, illetőleg a Kárpát-medence több pontján is fellépett.

A képviselőtestület tagjai a templomokat, és a hősi emlékművet ápolják lelkes odaadással. Nemrégiben például a régi templom külső és belső felújítása körül szorgoskodtak. A háromesztendős helyi karitás csoport felebaráti gondoskodása pedig elsősorban a környéken élő idősök és nagycsaládok felé irányul. A legfiatalabb fórumnak azonban a Magvető számít, hiszen a plébániai újság 2006. Húsvétjától igyekszik írásaival gondolatokat ébreszteni, s a híveket szorosabban kapcsolni a közösséghez.

A körzetben lakó tizenkétezer katolikus hithez viszonyulása a halovány szálaktól az elkötelezett keresztény életformáig, rendkívül sokrétű. A jelenkor életviteli problémái e városrészben is sokakat sújtanak, ezért fontos volna elérni, hogy a gyermekek szüleikkel együtt vegyenek részt a szentmiséken. Egyéni üdvösségüket építve és az egyházközség boldogulását segítve. Boldog Batthyány-Strattmann László férjként, apaként és orvosként egyaránt példát adhat a családoknak a keresztény szeretet gyakorlásában, - s nem csupán Oladon.

Csúcs és Forrás - A liturgia

Kürnyek Róbert

A liturgia szó a görög *leitourgia* szóból származik, melynek jelentése: a népért végzett közösségi szolgálat. A *leitourgia* szó pedig nagy valószínűség szerint a *leitōn ergon* szóösszetételből ered, melynek jelentése: összegyűjteni, összehívni. A liturgia szó eredetét vizsgálva már látjuk annak néhány fontos tulajdonságát: olyan szolgálat, mely egy közösség javát mozdítja elő, s mely közösség összegyűlik e közös szolgálatra.

A liturgia legegyszerűbb meghatározását a katekizmusban találjuk: az Egyház közös, nyilvános istentisztelete. A meghatározásban az Egyház szükségszerűen Jézus Krisztust a főt és misztikus testének tagjait együtt jelenti. Ezen egyházkép segítségével

érthető meg a leginkább, hogy mi is történik a liturgiában. A liturgia tulajdonképpen alanya ugyanis Krisztus. Ő az, aki bemutatja a tökéletes engesztelő és dicsérő áldozatot az Atyának. Ez az áldozat válik nap, mint nap jelenvalóvá minden szentmisében, és hangzik fel a megváltott világ hálaénekében. Az Egyház csatlakozik ahhoz a dicsérethez, melyet Krisztus folytonosan bemutat a mennyei Atyának, és részesedik abból az áldozatból, melyet Krisztus egyszer, s mindenkorra meghozott az emberek üdvösségéért. Így tehát a liturgia nem más, mint a Krisztus dicséretéhez való csatlakozás. Ilyen értelemben a liturgia nem az Egyházé, hiszen - bár aktív közreműködője - maga is részesedik belőle. Az Egyház a liturgia megőrzésével és szép végzésével az isteni titkokhoz való viszonyát, sőt hitét fejezi ki.

Mi menthet meg a kárhozattól?

Pezenhófer György

A mikor a rózsafüzér imádságról szó esik, mindig a volt hitoktató atyám példája jut eszembe. A régi oladi templom kápolnájának mennyezetén van egy freskó. Ez a falfestmény az utolsó ítéletet ábrázolja. Az Atya, a Fiú és a Szentlélek mellett Szűz Mária is látható a képen. A lényeges dolog - legalábbis a kanonok úr szerint Mária szerepe, aki a kárhozat felé eső lelkeknek rózsafüzért dob, és akik az életükben ezt imádkozták, bekapaszkodnak és megmenekülnek a pokol tüzétől. Elgondolkodtató jelenet.

Az is érdekes, hogy az elhunytak kezét a koporsóban imára kulcsolják és rózsafüzérrel átkötik. Függetlenül attól, hogy az illető imádkozta-e valaha a szentolvasót vagy sem. Mintha csak egy utolsó mentsvára lenne ez a meg-holt személynek, egy utolsó remény, ami megmentheti az örök haláltól.

Már a 15. század óta a katolikusok egyik legkedvesebb és legelterjedtebb imádsága. És mégis a rózsafüzért sok kritika éri nem katolikus körökből: imamalomnak csúfolják, kárhoztatják mechanikus volta miatt. Akik gyakorlottak a rózsafüzér imádkozásában, azt válaszolják erre: valójában ez egy meditatív imádság, amelyben a lényeg nem a kimondott szavakon van, hanem azokon keresztül a Máriával együtt imádkozó hívő bekapcsolódik Jézus és így a Szentháromság titkainak szemlélésébe. Számptalan történet kapcsolódik a szentolvasóhoz. Íme, néhány a több ezer elbeszélésből:

A velencei bíboros pátriárka korában I. János Pál pápa felkereste a város San Lorenzo kórházát, ahol egy síró beteg asszony ágya mellett megállt, és megkérdezte tőle: mi bántja. Sokat sírok - mondta az asszony. Nem sok van már hátra. Félek is, mert egész életemben kerestem, de máig nem találtam még meg a mennyország kulcsát. A pátriárka a zsebébe nyúlt, és rózsafüzérét a beteg asszony kezébe tette. Íme, itt van a mennyország kulcsa - mondta. Történések feljegyzik, hogy a Napóleon elleni küzdelemben elesett magyar katonákat a zsebükben hordott rózsafüzérről ismerték fel. Hofer Andrásnak, a nagy tiroli szabadsághősnek hadserege a leírások szerint inkább processzióhoz hasonlított, mint katonasághoz. Emberei fegyverzetéhez hozzátartozott a rózsafüzér is. Azt mondta a győzelem után, hogy azt nem az ágyúgolyóknak, hanem a rózsafüzér kis golyóinak köszönheti. És Prohászka Ottokár a következőket vallja a szentolvasóról: „Íme, egy hatalmas filozófia, melyet vallásnak hívnak, mely ráér beszélni villámok között is a haragvó Istennel, s amely hiszi, hogy a rózsafüzérnek halk csilingelése és ajkán ájtatos imádsága mindennél hatalmasabb.”

Mit is lehetne hozzáfűzni az imént olvasottakhoz! Imádkozzuk testvérek!

A bizonyágtévő harangok

Salamon Viktória (György Áhila: Jézus a mi utcánkban nyomán)

Jutka és Kati együtt mentek hazafelé a hittanóráról. Szokásuktól eltérően szótlanul lépkedtek egymás mellett. Az egyébként nagyon beszédes Kati mélyen hallgatott, valamin nagyon elgondolkodott.

- Mi az, megkukultál? - kérdezte Jutka a barátnőjét.

- Nem, nem tudom a harangokat elfelejteni.

- Engem nem hatott meg túlságosan - felelte Jutka. - Senki sem kívánhatja, hogy mindig csak Istenről beszéljünk.

- De hát, amit az atya mondott, az nagyon komoly dolog - ellenkezett Kati. Nemde Jézus szavait idézte: „Aki megvall engem az emberek előtt, azt én is megvallom Mennyei Atyám előtt...” Én valóban harang akarok lenni, aki az Úr Jézusnak szól.

Jutka közben felfedezte egy másik barátnőjét, és faképnél hagyta Katit. Semmi kedve nem volt tovább folytatni a hittanórát.

Kati pedig ismét maga elé képzelte a négy harangot, amit az atya mutatott nekik.

- Mi emberek - mondta, - hasonlítunk a haranghoz. Hívogatunk, figyelmeztetünk. Nézzétek csak ezt a harangot!

- De hiszen ennek nincs is nyelve! - kiabálták a gyerekek.

- Ez azért van, mert ti is ilyenek vagytok.

- Azt már nem, hiszen nekünk van nyelvünk, tudunk beszélni.

- Az igaz, de vajon beszéltek-e az Úr Jézusról? Hívtok-e másokat is a szentmisére, hittanórára?

- Sokszor pedig olyanok vagytok, mint ez a másik harang. Túl hosszú a nyelve. Ennek következtében gyengén szól. Sokszor nekünk ilyen „hosszú a nyelvünk”, amikor mások háta mögött rosszat mondunk rólunk. Megszóljuk őket. Az ilyen harang nem tanúskodik a keresztény szeretetről.

A gyermekek hirtelen elhallgattak, s nem ok nélkül. Ki ne vétkezett volna a felebaráti szeretet ellen a nyelv bűneivel?

Közben az atya bemutatta a harmadik harangot.

- Ennek ugyan elég hosszú a nyelve, de félrever, és igen kellemetlen hangot ad. Ezt tesszük mi is, amikor olyan dolgot teszünk, ami nem egyeztethető össze Jézus tanításával. Például csalsz az iskolában, hazudsz, csúnya beszédeket folytatsz. Az ilyen viselkedéssel szégyent hozol a keresztény névre. Életed egy rosszul kongó haranghoz hasonlít.

Azután az atya megmutatta a negyedik harangot. Szép csengő hangot adott.

- Ezt szívesen hallgatják az emberek. Olyan gyermekre emlékeztet, akinek a szavai és tettei összhangban vannak az evangélium tanításával. Ez az igazi és meggyőző tanúságtétel keresztény mivoltunkról.

Kati sokáig gondolkozott a négy harang példáján. Még vacsora után rajzolt egy harangot, majd kivágta és az ágya fölé tűzte. Emlékeztetőnek a legfontosabb feladatra: tanúságot tenni Jézus Krisztusról.

Humor

A hároméves Zsófi kukoricapelyhet eszik, majd odamegy az akváriumhoz, és a maradékot bele akarja szórni.

- Zsófi! – kiált rá az édesanyja. - Nehogy odaadd a halaknak, mert elpusztulnak!

Mire a kislány mérgesen:

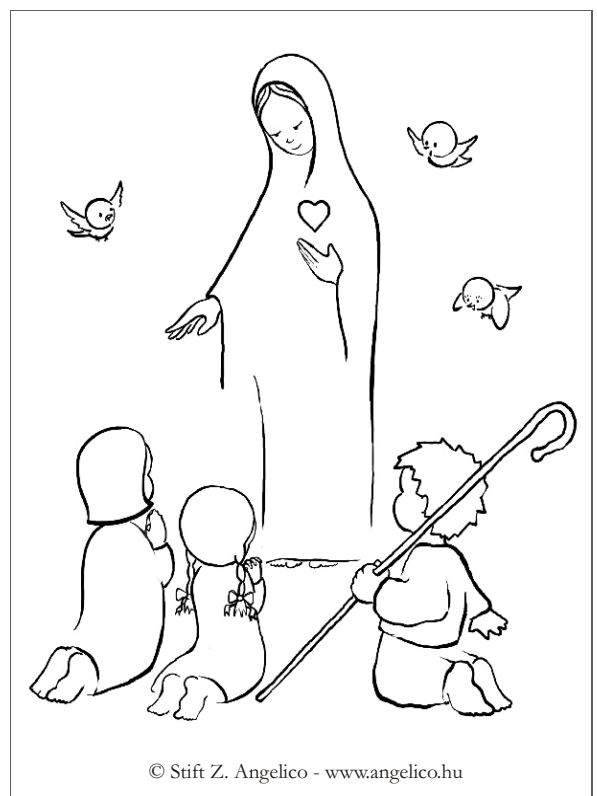
- Minket meg ezzel etetsz!

* * *

-Petike – kérdezi anyuka a kisfiától -, miért hoztad haza ezt a varjút?

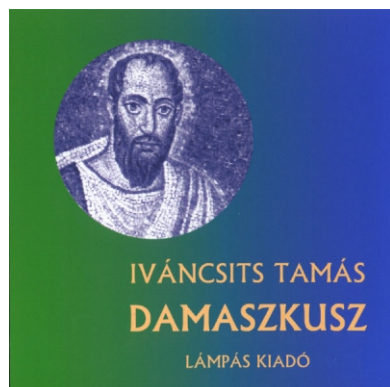
-Meg akarom figyelni, hogy tényleg élél-e kétszáz évig!

KIFESTŐ

Zenei ajánló - Iváncsits Tamás: Damaszkusz

Paksa Balázs

Szent Pál megtérését, életútját és gondolatait jeleníti meg Iváncsits Tamás talán legjobb oratorikus műve, amely 1995-ös keletkezéséből is adódóan mai zenei eszközökkel, a beat és a rock kifejezésvilágával festi meg történetét.

A rövid nyitány után egy időjátékban találjuk magunkat, a kiinduló helyzet szerint Pál élete alkonyán épp börtönben ül, s két hitetlen órének beszélgetése indítja el az emlékezést. Egyikük unszolására az idősebb mesélni kezd, s a hallgató előtt feltárul Pál küzdelmekkel teli életútja. Ennek során többek között szó kerül István diakónus kivégzéséről, a damaszkuszi útról, majd a későbbi hittérítő vándorlásokról is. A darabban fölzeng a szentmise állandó részeinek, a nyolc boldogságnak, valamint Pál apostol talán legmegragadóbb szövegének, a szeretethimnusznak megzenésítése is, majd a mű az érdeklődő börtönőr megtéréseivel és a halálba induló apostol tanúságtételével zárul.

A hangszerelés esetlegességeit bőven ellensúlyozzák a szép dallamok, a zenei folyamat motívumainak visszatérései, néhány apró ötlet és a becsületesen megírt, átélhető szövegek. Szent Pál évében különleges zenei és lelki élményt adhat Iváncsits Tamás rock-musicaljének meghallgatása, mely bátran ajánlható fiatal és idős zenekedvelőnek egyaránt.

Fókuszban - október havi programok, események

Szombathelyi Egyházmegye Sajtószolgálat

- ✓ **október 3.** (péntek), 17.15 óra, Mariazell-i zarándokok találkozója (Körmend, Szent Erzsébet templom)
- ✓ **október 5.** (vasárnap), 10 óra, Bérnálás (Jézus Szíve Ferences templom, Zalaegerszeg)
- ✓ **október 5.** (vasárnap), 15 óra, Bérnálás (Tófej)
- ✓ **október 6.** (hétfő), 10 óra, Egyházmegyei papi lelki nap (Szombathely, Martineum Felnőttképző Akadémia)
- ✓ **október 9.** (szerda), 19 óra, Szentségimádás papokért és papi hivatásokért (Szombathely, Székesegyház)
- ✓ **október 10-12.** (péntek-vasárnap), Bibliodráma tanfolyam - I. hétvége (Szombathely, Martineum Felnőttképző Akadémia)
- ✓ **október 11.** (szombat), A Letenyi Esperesi Kerület fiataljainak találkozója (Tótszentmárton)
- ✓ **október 13.** (hétfő), 18 óra, Fatimai este (Szombathely, Szent István király templom)
- ✓ **október 18.** (szombat), 19.30 óra, Taizéi imaóra (Zalaegerszeg, Evangélikus templom)
- ✓ **október 24-26.** (péntek-vasárnap), 72 óra kompromisszum nélkül
- ✓ **október 25.** (szombat), 10 óra, Templom megáldás (Harasztifalu)
- ✓ **október 25.** (szombat), 15 óra, Bérnálás (Sitke)
- ✓ **október 26.** (vasárnap), 15 óra, Bérnálás (Bérbaltavár)
- ✓ **október 30.** (csütörtök), 19 óra, Taizéi imaóra (Szombathely, Olad - régi templom)

Három nap a tettek mezején!

Pados Katalin

Gondolkoztál már azon, hogyan tölthetnél el 72 órát igazán hasznosan? Nekünk van egy ötletünk: Segíts másokon! 2008. október 24-26. között keresztény fiatalok forgatják fel az országot, mert együtt lenni jó, de együtt TENNI még jobb! Egy fiatalokat megmozgató, egész Magyarország területét lefedő, felekezeten átívelő karitatív akciónak van szó. Országszerte (s közte egyházmegyénkben is) fiatalok 5-25 fős csoportjai három napon, azaz 72 órán keresztül teljesítenek karitatív és szociális feladatokat, mint: rászoruló emberekkel (idősek, fogyatékkal élők, szenvedélybetegek, hajléktalanok) való foglalkozás, környezet- és természetvédelmi akciók, szociális intézmények, játszóterek felújítása, takarítás stb. A program a három keresztény történelmi egyház (katolikus, református, evangélikus) közös szervezésében valósul meg, és egyházmegyénkben a Szombathelyi Egyházmegye Ifjúsági Fóruma koordinálja. Bővebb információért kattints a www.72ora.hu -ra, vagy jelentkezz (egyéni vagy csoportosan) Pados Katalinnál az alábbi elérhetőségeken: 94/514-355, pados@martineum.hu

**Csak aki kiimádkozta és elnyerte a kegyelmet,
hogyan tud beszélni Istennel az emberekről,
az tud majd beszélni az embereknek Istenről.**

Madeleine Delbré